

den, vil kortudsteder hverken kunne påberåbe sig bestemmelsen i stk. 1 eller stk. 2.

Det har i praksis vist sig, at kortindehavere ofte har svært ved at lære deres PIN-kode udenad. Forslaget forudsætter, at kortudstedere, der udsteder kort med PIN-kode, tilvejebringer den bedst mulige anvisning på, hvordan koden kan opbevares. Det forhold at en sådan anvisning er fulgt, fritager dog ikke kortindehaver for selvriskoen på op til 1.200 kr., hvis kortet mistes, og koden anvendes, inden spærring er foretaget. Men anvisningen vil øge sikkerheden for, at der ikke sker et uberettiget brug ved, at tredjemand som følge af en dårlig camouflering tilegner sig koden.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastsætter en ubegrænset hæftelse for misbrug i de tilfælde, hvor kortindehaveren i strid med forskrifterne har oplyst PIN-koden til den, der har foretaget den uberettigede brug.

Bestemmelsen omhandler den tilsigtede oplysning af koden. Manglende iagttagelse af sikkerhedsforskrifter i øvrigt i forbindelse med overladelse af kort eller kode vil alene kunne medføre begrænset hæftelse for kortindehaver efter reglerne i stk. 1 og stk. 3. Efter gældende praksis vil overladelse af kort kunne medføre en hæftelse for kortindehaver, der er begrænset til 5.000 kr. Baggrunden for at foreslå en ubegrænset hæftelse er, at der ikke er noget beskyttelsesbehov over for den kortindehaver, der frivilligt oplyser koden til en tredjemand.

Den ubegrænsede hæftelse ved videregivelsen af koden forudsættes kun at ville blive gjort gældende af kortudsteder i de situationer, hvor misbrugeren udover at have haft kendskab til koden har haft let adgang til kortet. Det er således ikke hensigten, at den ubegrænsede hæftelse skal gælde i de sjældne tilfælde, hvor misbrugeren, der har fået kendskab til koden, senere ved tyveri, indbrud eller lignende uberettiget og uforudsigeligt har skaffet sig besiddelse af kortet.

Til stk. 3

Bestemmelsen omhandler som omtalt såvel kort med den tilhørende personlige, hemmelige kode som kort uden kode.

Bestemmelsen indebærer på den ene side, at den gældende lovs hæftelsesbegrænsning ved grov uagtsomhed på 5.000 kr. hæves til 8.000 kr. hvilket også gælder, når kortindehaver overlader kortet til en anden, der misbruger det. På den anden side skærpes ansvarsbetingelsen således, at den helt overvejende hovedpart af de tilfælde, der efter Pengeinstituttens

praksis er anset for ansvarspådragende, alene vil kunne udløse betaling af selvriskoen på 1.200 kr. efter stk. 1.

Bestemmelsen udgør f.s.v.a. betalingskort med personlig, hemmelig kode et supplement til den foreslåede 1.200 kr.s hæftelse efter stk. 1. Bestemmelsen forudsættes i disse tilfælde nærmest at skulle have karakter af en undtagelsesbestemmelse forbeholdt de situationer, hvor der er et udtalt præventivt behov for kortindehaverhæftelse ud over 1.200 kr. Bestemmelsen finder kun anvendelse, såfremt kortindehaveren ikke i øvrigt ifalder et videregående ansvar efter stk. 2.

Bestemmelsen præciserer, at det er kortudsteder, der har bevisbyrden for, at de ansvarspådragende omstændigheder foreligger.

Når det angives, at tabet kan udgøre »op til 8.000 kr.«, sigtes alene til et maksimum inden for hvilket, det faktiske tab kan være mindre end 8.000 kr. Der er hermed ikke tilsigtet en graduering af det faktiske tabsbeløb.

Bestemmelsen i nr. 1 svarer til den gældende lovs § 21, stk. 1, nr. 3.

Med den ændrede formulering »groft uforsvarlig adfærd« i nr. 2 i stedet for »grov uagtsomhed« i den gældende lovs § 21, stk. 1, nr. 1, tilsigtes en væsentlig skærpelse af ansvarsbetingelsen i forhold til hidtidig praksis i Pengeinstitutankenævnet med hensyn til opbevaring af PIN-koder sammen med kort. Begreberne »grov uagtsomhed« og »groft uforsvarlig adfærd« kan ikke afgrænses klart i selve lovteksten. Traditionelt omtales begrebet »grov uagtsomhed« som en tilsidesættelse af den agtpågivenhed, som selv skødesløse personer plejer at udvise. Begrebet omfatter sløseri, der er præget af ligegyldighed i forbindelse med opbevaring af kort med eller uden kode.

Det udvidede ansvar forudsættes i praksis kun at kunne gøres gældende i et fåtal af tilfælde. Sigtet med forslaget har været, at den helt overvejende del af kortindehaverne alene vil være udsat for tabsrisiko på kr. 1.200, hvilket også vil være tilfældet, hvis kortindehaver måtte have handlet simpelt uagtsomt.

Opbevaring af koden i camoufleret form sammen med kortet er ikke groft uforsvarlig adfærd, selv om det lykkes for en tyv at skaffe sig kendskab til koden.

Det forudsættes således, at der ved fastlæggelsen af begrebet »groft uforsvarlig adfærd« tages hensyn til almindelige menneskers vanskelighed ved at huske og anvende en PIN-kode.

En ikke-sikker opbevaring af kortet er derimod »groft uforsvarlig adfærd«, såfremt koden er skrevet på selve kortet eller på en seddel eller lignende, der opbevares umiddelbart ved siden af kortet.